మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

- మ్యూజికాలజిస్ట్ రాజా

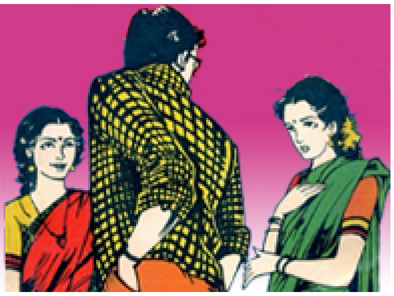

మితిమీరిన ఆరాధనా భావం

Infatution (ఒక విధమయిన మితిమీరిన ఆరాధనా భావం) ఎక్కువయినా అభిమానుల వ ఇబ్బంది పడ్డ వాళ్ళలో నేనూ ఒకణ్ణి టెక్నీషియన్‌గా నాకే యిబ్బంది అయితే మరి స్టార్స్ సంగతి చెప్పక్కర్లేదు. ‘గుడ్డి ‘ సినిమాలో యీ టాపిక్ అద్భుతంగ డీల్ చేయబడింది. రాజా - సినిమా వాళ్ళను వదిలిపెట్టి ఒక ప్రఖ్యాత రచయితను ఎన్నుకోవడంలోనే ఆయన ఇంటిలిజన్స్ తెలుస్తోంది. ఎందుకంటే ఏ సినిమా స్టార్‌ను ఎన్నుకున్నా మిగతా స్టార్స్ అభిమానుల వల్ల చాలా ఇబ్బందులున్నాయ్. రాజా సంగీత పిచ్చి, స్నేహిత పైత్యం కాస్త మోతాదుకు మించి ఉన్న సాహిత్యపు ఎఫెక్ట్ - కానీ, నవలలో ముఖ్యమయిన శిల్పాన్ని ఉత్కంఠత పెంపిందించే టెక్నిక్‌ను ఎప్పుడు నేర్చాడో నాకైతే తెలీదు. దాని కారణం కూడా అతని ఫ్రెండ్స్ సర్కిల్ కావచ్చు. బాగా గమనిస్తే ఒకచోట యండమూరి, కొండొకచోట మల్లాది మరొక చోట జంధ్యాల కనిపించకపోరు.

A Novel Which Is Well Begun Is Half Very Well Finished.

రాజా - మాళవిక, మల్లాదులను ఎక్కడికి తీసుకెళ్తాడో? ఏం చేస్తాడోనని ఉత్కంఠతతో ఎదురుచూస్తున్నాను.

ఎస్.పి.బాలసుబ్రహ్మణ్యం.

వందనాలు.. వందనాలు... తలపుల హరిచందనాలు

ఈ కథలో సహజత్వం ఎందరో ప్రముఖ వ్యక్తుల్ని పాత్రలుగా మలుచుకోవడం జరిగింది. చెప్పి కొందర్ని చెప్పకుండా మరికొందర్నీ వాడుకున్నా అందరూ సహృదయంతో నన్ను మన్నించి, ఆశీర్వదించి, అభినందించారు. వారందరికీ ఈ కథను సీరియలైజ్ చేసిన ‘పల్లకి ‘ కందనాతి చెన్నారెడ్డిగారికి, సి.శివప్రసాద్ గారికి లిఖితపూర్వకంగా, మౌఖింగా ఆశీస్సులనందించిన ప్రతి ఒక్కరికీ ముఖ్యంగా తన పేరుని, తనకు సంబంధించిన ఇన్‌ఫర్మేషన్‌ని వాడుకోడానికి అనుమతిచ్చి, నేను రాసిన ఏ ఒక్క పదాన్నీ మార్చకుండా నైతికంగా ఎంతో ప్రోత్సాహాన్నిచ్చిన నవలా రచయిత.. శ్రీ మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తిగారికి నా కృతజ్ఞతలు

రాజా.

(రచనాకాలం: 1987)

(గత సంచిక తరువాయి)

అంతే కీలెరిగి వాత పెట్టినట్టు గిలగిలలాడిపోయి లొంగిపోయాడతను. అబ్బే ఎందుకండీ. మీకు పనయితే చాలు. ఏదో లేడీస్ ఎన్నాళ్ళని తిరగ్గలరు చెప్పండి" అన్నాడు పేజీ తిప్పుతూ.

ఓ రెండు నిమిషాల తర్వాత "ఆ...దొరికింది. ఆ బండి మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి అనే ఆయనది.

అడ్రసు - 701 బ్లాక్ బి, మాతృశ్రీ అపార్ట్‌మెంట్స్, హైదర్‌గూడా"

అక్షరం పొల్లుపోకుండా నోట్ చేసుకుందామె."మరొకసారి థ్యాంక్స్ చెప్తున్నందుకు, మళ్ళీ మళ్ళీ అంటున్నందుకు మరోలా అనుకోకండి. మీకు అక్కర్లేకపోయినా సరే వచ్చి ఇచ్చి వెళతాను. ఇంత త్వరగా ఈ రోజుల్లో హెల్ప్ చేసేవాళ్ళెవరండి? మీరు కాబట్టిగానీ"

"అబ్బెబ్బే అదేం ఫరవాలేదండి అన్నట్టు ఫారిన్ సెంట్లన్నీ స్ప్రేతోనే వుంటాయాండీ?" అడిగాడతను కుతూహలంగా.

"అవునండీ రేపు తెచ్చిస్తానుగా చూద్దురుగానీ" అంటూ బయటకి వచ్చేసింది మౌళవిక.

"కేసుపోతే పోయింది గానీ లిటికేషన్లు మాత్రం క్షుణ్ణంగా తెలిశాయి అన్నాడట ఓ లాయరు. అలా ఆయన మల్లాది అవునో కాదో కానీ సమయస్ఫూర్తితో అబద్ధాలు చెప్పడం మాత్రం బాగా వచ్చేసింది మనిద్దరికీ" అంది జయశ్రీ ఆమెను అనుసరిస్తూ.

"రైటరు మల్లాదిగారేనాండి? ఇక్కడ వుండేవారు ఒకప్పుడు. ఈ ఫ్లాట్స్‌లో వున్నప్పుడే ఆయన 'అపార్ట్‌మెంట్' అనే సీరియల్ రాశారు" అని చెప్పారు మాతృశ్రీ అపార్టుమెంటులో

ఎదురుగా కుర్చీలో నీరసంగా కూలబడిపోయింది మౌళవిక."

"ఆయనిప్పుడు ఎక్కడుంటున్నారో ఇక్కడెవరికీ తెలియదాండి?" అంది జయశ్రీ

"ఉండండి కనుక్కుని వస్తాను" అంటూ లోపలికి వెళ్ళి ఆర్.టి.సి క్రాస్ రోడ్స్‌లో సంగం థియేటర్ ఉంది కదండీ, ఆ పక్కనే రైట్ సైడు సందులో ఫస్ట్ ఫ్లోర్‌లో ఉంటారండీ ఆయన" అని చెప్పాడతను ఓ పదినిముషాల తర్వాత.

"ఇంటి నెంబరూ...అదీ"

"తెలీదండి. అయినా ఆయన పెద్ద రైటరు కదా బహుశా మీకు ఈజీగానే దొరుకుతుంది లెండి."

మళ్ళీ కొనసాగింది వారి 'అనంత వేట'

"నయిజీ నీచే వాలోంకో పూచియే. షాయద్ ఉన్ కో మాలుమ్ హోతా" అన్నారు ఆ ఇంటి ఓనర్లు. అసలు ఆ ఇంటిని పట్టుకోవడానికే ఓ అరగంట పట్టింది వాళ్ళకి.

నశిస్తున్న ఓపికని పుంజుకుని క్రింద వాటాకి వెళ్ళారు.

"ఇప్పుడు ఆయనో ఇల్లు కట్టుకుని అక్కడికి మారిపోయారు. గాంధీనగర్‌లో ఆ యిల్లు" అని చెప్పారక్కడ.

"గాంధీ నగర్ అంటే ఎక్కడండీ?"

"ముషీరాబాద్ టెలిఫోన్ ఎక్స్ఛేంజ్ దాటాక ఎన్.టి.ఆర్ ఎస్టేటుందాండీ. దానిముందు సందులో బాలాజీ థియేటర్ దగ్గర ఓ సందులో రైటుకో, లెఫ్టుకో తిరగాలండీ. ఆ తర్వాత మళ్ళీ లెఫ్టుకే తిరగాలి. ఆ తర్వాత కొంచెం ముందుకుపోతే వస్తుందాయన ఇల్లు"

"ఇది సొంతిల్లు అంటున్నారు కాబట్టి ఇంక మారే ఛాన్సులుండవులే పద" అంది మౌళవిక ఆటోలో కూచుంటూ.

భూమి గుండ్రంగా ఉండును అనే విషయం చదువుకున్నారేగానీ, ఎప్పుడూ చూసిన పాపాన పోలేదు వాళ్ళు. ఆ రోజు అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకున్నారు. బాలాజీ టాకీస్ దగ్గర్నుంచి వున్న అన్ని సందులూ తిరిగారు. తిరిగి తిరిగి సంగం టాకీస్‌కే చేరుకుంది ఆ ఆటో. ఏ సందులోనూ ఎవ్వరూ చెప్పలేదు.

"ఒక్కరు కూడా చెప్పకపోవటం ఆశ్చర్యంగా లేదు?" అంది జయశ్రీ

"అసలాయన యిల్లు కట్టుకున్నట్టు నాకే ఇంతవరకూ తెలియదు. తన గురించి పదిమందికి తెలియాలనుంటే ఆ అడ్రసు ఏ పుస్తకంలోనో ఇంకెక్కడో అవుట్ చేసేవారు. అలా గుప్తంగా వుంటారు కాబట్టే చుట్టుపక్కల వాళ్ళక్కూడా తెలియటంలేదేమో" అంది మౌళవిక.

"అయితే ఇప్పుడేం చేద్దాం?"

"ఏముందీ మళ్ళీ వీళ్ళనే డిటైల్డ్‌గా అడుగుదాం. ఈసారి ఓ కాగితం మీద కూడా రాసుకుందాం. ఎలాగూ తిరిగి సంగం టాకీస్‌కి వచ్చాంగా."

"దొరకలేదా?" అందావిడ వీళ్ళని చూడగానే.

"లేదండీ"

"అప్పుడెప్పుడో మూడేళ్ళ క్రితం వాళ్ళ గృహప్రవేశానికి పిలిస్తే వెళ్ళాను. అప్పటికీ ఇప్పటికీ చాలా మారిపోయి వుంటుంది. ఓ పని చెయ్యండి ఆంధ్రప్రదేశ్ బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ అని సికింద్రాబాద్‌లో ఉంటంది మీకు తెలుసా?"

"ఆ ఎమెస్కో 'మందాకిని' వేసారు వాళ్ళే కదూ?"

"అవునండి. దానికి సంబంధించిన ఎమ్.ఎస్.కుమార్ గారని ఆయన ఆ రోజు వీరింటి గృహప్రవేశానికి వచ్చారు. ఆ రోజు చలామంది వచ్చారనుకోండి. నేనూ హెచ్.ఎల్.పీలో సభ్యురాల్ని కనుక ఆయన బాగా గుర్తున్నారు. ఆయన్ని ఏ.పి.బి.డి.కుమార్ గారని అంటారట. ఈయన పుస్తకం వేశారుగా. అడ్రసు ఆయన దగ్గర తప్పకుండా వుంటుంది" అందామె.ఎగిరి గంతెయ్యాలనిపించింది మౌళవికకి. పరుగు పరుగున పోయి ఆటోని చేరుకుంది.

"ఏదో సమయస్ఫూర్తి, ఎంక్వయిరీ, ఇన్వెస్టిగేషనూ అంటూ తెగ ఫోజులు కొట్టేశాం గానీ ఆయన అడ్రస్ ఒక పబ్లిషర్ ద్వారా సంపాదించవచ్చునన్న సంగతి ఇన్నాళ్ళవరకూ తట్టలేదంటే నిజంగా బుర్రలు స్క్రాప్ కిందకూడా కొనరేమోనే" అంది ఆమె మార్గమధ్యంలో.

సుమారు నాలుగయింది వాళ్ళు ఏ.పి.బి.డి.కుమార్ గార్ని చూసేసరికి. ఆయన్ని చూస్తే అబద్ధం చెప్పి అడ్రసు సంపాదించాలనిపించలేదామెకి. పూర్తిగా నిజం చెప్పకుండా, అసలు అబద్దం ఆడకుండా అడిగిందామె.

"దయచేసి ఆయన్ని ఎలాగయినా చూడాలండీ" అంటూ ఉదయం ఆర్.టి.ఓ ఆఫీస్ నుంచి జరిగిన కథ చెప్పింది.

"చాలా ఇంట్రస్టింగ్ గా ఉందండీ" అన్నాడాయన.

"అందుకే ప్లీజ్" అంది జయశ్రీ

"నేను వెళ్ళాను గానీ ఇంటి నంబరయితే గుర్తులేదు. ఉండండి. ఇక్కడ ఫైల్లోనే ఆయన గృహప్రవేశానికి సంబంధించిన ఇన్విటేషన్ ఉండాలి. అడ్రస్ రాసుకుందురుగాని" అంటూ ఫైల్ తియ్యమని పురమాయించాడాయన.

ఓ పది నిమిషాల తర్వాత ఆ ఫైల్ దొరికింది. మౌళవిక ఎంత ఆత్రంగా అందుకుందా ఫైల్‌ని.

"ఫ్లాట్ నెంబర్ 90 గాంధీనగర్

హైదరాబాద్ - 500080 అని వుంది ఇన్విటేషన్‌లో.

"మొత్తానికి ఆయన అడ్రస్ పట్టుకున్న మొదటి పాఠకురాలిగా నీ కీర్తి సాహితీ చరిత్రలో నిలిచిపోతుంది విక్కీ" అంది జయశ్రీ షేక్‌హాండ్ యిస్తూ.

"మీరిప్పుడు ఆయన ఇంటికి వెళతారా?" అని అడిగారు కుమార్ గారు.

"అవునండి. అందుకే కదా ఈ శ్రమంతాను."

"అయితే ఫోన్ చేసి వెళ్ళండి"

"ఆయనకు ఫోను ఉందా?"

"ఆ..62244. ఉండండి నేను కూడా మాట్లాడతాను" అంటూ డయల్ చేసి "హలో మల్లాదిగారేనా? నేను కుమార్‌ని. నమస్కారం ఎవరో ఇద్దరు అమ్మాయిలు మీ అడ్రస్ కావాలంటూ వచ్చారు మాట్లాడతారా? వన్ మినిట్" అంటూ రిసీవర్‌ని మౌళవిక చేతికి ఇచ్చారాయన.

"ఆయన ఊళ్ళోనే ఉన్నారా? ఎప్పుడొచ్చారు?" అని ఆశ్చర్యపోతూ అందుకుందామె."

"హలో" వినిపించింది అవతల్నుంచి.

"హలో.. మల్లాదిగారేనా?"

"అవును. మల్లాదినే మాట్లాడుతున్నాను."

చెవిలో డైనమెట్ పేలినట్టనిపించిందామెకి.

ఆ గొంతు తనకు పరిచయం ఉన్న మల్లాది కంఠం కాదు. "నేను మిమ్మల్ని అర్జంటుగా కలవాలనుకుంటున్నాను. కలవచ్చా? ఇది నా జీవిత సమస్య. ప్లీజ్" అందామె రుద్ధ కంఠంతో.

"రండి. ఫరవాలేదు."

రిసీవర్ని పెట్టేసి, కుమార్‌గారికి థ్యాంక్స్ చెప్పేసి కిందకి వచ్చి ఆటోలో కూలబడి వెక్కి వెక్కి ఏడవటం మొదలుపెట్టింది మౌళవిక.

"విక్కీ. ఏం జరిగింది విక్కీ?" అంది జయశ్రీ ఆ వెనకే పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి.

"ఆయన ఆయనకారు జై"

ఆటో గాంధీనగర్ వైపు ప్రయాణం సాగించింది.

"కాస్త ధైర్యం చిక్కబట్టుకో విక్కీ. అంతా మన మంచికే" అంటోంది జయశ్రీ తోవపొడుగునా.

ఈసారి సులువుగానే దొరికింది ఇల్లు. కోణార్క్ రథచక్రాలు గుర్తువచ్చేట్టుగా నల్లటి గేటులో తెల్లని వీల్స్. గేటుకి ఇంటికి మధ్య చాలా ఖాళీస్థలం. ఇంటి గుమ్మం దాకా సిమెంట్ రోడ్డు.

బెల్లు కొట్టింది జయశ్రీ

తెల్లగా, మంచి పొడవుతో, కళ్ళజోడుతో ఉన్న ఒకాయన తలుపు తీశాడు.

"మీరు..."

"లోపలికి రండి. నేనే మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తిని" అన్నాడతను తలుపు పూర్తిగా తెరుస్తూ.

15

జరుగుతున్నదేమిటో, వింటున్నదేమిటో అర్థం కావటంలేదు మౌళవికకి. అసలు నేను మౌళవికనేనా అనే అనుమానం వచ్చిందామెకు క్షణంపాటు.

"అతను 'ఎవరుకావాలి' అన్నాడా? 'నేనే మల్లాది వెంకటకృష్ణమూర్తి' అని అన్నాడా?"

"మల్లాదిగారు కావాలండీ" అందామె తనకు తాను కంట్రోల్ చేసుకుంటూ.

"వన్ మినిట్. ముందు లోపలికి రండి" అంటూ పక్కకి జరిగాడతను.

మౌళవిక, జయశ్రీ ఇద్దరూ లోపలికి వచ్చి కూర్చున్నారు.

"మూర్తి" పిలిచాడు.

మేడమీద నుంచి దిగి వచ్చాడు మల్లాది. అతన్ని చూడగానే ఆమె ఆనందానికి అవధులు లేకుండా పోయాయి. ఒక్క ఉదుటున లేచి ఎదురెళ్ళి "ఎప్పుడొచ్చారు మద్రాసు నుంచి?" అడిగింది.

"ఉదయమే.. ముందు కూర్చోండి."

"ఊ ఇప్పుడు చెప్పండి మీకు ఏ మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి కావాలో?" అని అన్నాడు ఆ తలుపు తీసినతను.

అతను అడుగుతున్నది బోధపడక మల్లాది వంక చూసిందామె. 'ఫర్వాలేదు చెప్పు' అన్నట్లు కళ్ళతోనే సంజ్ఞ చేశాడతను.

"చెప్పండి ఏ మల్లాది వెంకటకృష్ణమూర్తి కావాలి?"

"ఆయనే కావాలి" అంటూ మల్లాదివేపు చూపింది.

"అయినా ఏ మల్లాదేంటి?" అని అడిగిందామె.

"ఎందుకంటే మీరు చూపించిన మల్లాది ఇన్నాళ్ళూ సీరియల్, కథలు, నవలలు రాసిన మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి కాబట్టి."

ఈ వార్త ఎప్పుడు వినాల్సి వస్తుందోనని కొన్ని రోజులుగా మానసికంగా సమాయత్తం అవుతున్న ఆమె గుండెలు బ్రద్దలు కాలేదు. ఆశ్చర్యంగా చేష్టలుడిగినదానిలా చెవులకి కళ్ళకి తప్ప శరీరంలోని తక్కిన భాగాలన్నిటికీ పక్షవాతం వచ్చేసినదానిలా అలా చూస్తూ వింటూ ఉండిపోయిందామె ఆ తలుపు తీసినాయన వంక చూస్తూ.

"ఇతని పేరు కూడా మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తే. కొద్దో గొప్పో సాహిత్యంలో ప్రవేశం, అభిరుచి ఉన్నవాడే, పేరులో మా ఇద్దరికీ సామ్యం ఉండడం చేత తన రచనలన్నిటినీ ఏ పత్రిక్కీ పంపకుండా దాచుకుంటూ వచ్చాడు. పేరు మార్చుకుంటే అతి త్వరలో మంచి రైటర్స్‌లో ఒకడిగా పేరు తెచ్చుకుంటాడు. ఇక అసలు విషయం. రచయితగా పేరు తెచ్చుకున్న మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తిని నేనే. ఇప్పుడు చెప్పండి" అని అన్నాడాయన.

నివ్వెరపోయిందామె. జయశ్రీ వంక బిత్తరచూపులు చూస్తూ ఏం చేయాలి? అన్నట్లు కళ్ళతోనే అడిగింది. ఆమె ముఖంలో ఏ భావమూ కనిపించలేదు.

"చెప్పు విక్కీ"

తుళ్ళిపడి పక్కకి తిరిగింది మౌళవిక. అనుకోకుండా అక్కడ వినిపించిన తన తండ్రి గొంతు విని.

కళ్ళజోడు తుడుచుకుంటూ పక్కగదిలోంచి వచ్చి ఆమె పక్కనే సోఫాలో కూర్చున్నాడు పార్థసారధి.

"డాడీ" అంటూ చెప్పబోయిందామె మాటలు పెగలలేదు.

"నాకు జరిగినదంతా తెలుసమ్మా. ఇప్పుడు చెప్పు నీకు మనతోపాటు మనింట్లో ఇన్నాళ్ళూ ఉండి సరదాగా, తమాషాగా కాలం గడిపిన ఆ మల్లాది కృష్ణమూర్తి కావాలా? ఈ పాపులర్ రైటర్ మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి కావాలా?" అన్నాడు చిన్నపిల్లని బుజ్జగిస్తున్నట్లు.

పరిస్థితిని అవగాహన చేసుకోలేక, వివేకం, విచక్షణ నశించిన దానిలా చూపుల్ని నలుదిక్కులా ప్రసరించసాగిందామె.

"మీ వయసెంత?" అని అడిగాడు రైటర్ మల్లాది.

"ఇరవయి."

"అనుకున్నాను. మీకు క్రికెట్ అంటే ఆసక్తిలేదా?" అడిగాడు.

కాస్త స్థిమితపడిందామె. ఆయన స్వరంలో వినిపించిన అభిమానానికి.

"అసలా ఆట ఎలా ఆడతారో కూడా తెలియదండి"

"నాలాగ అన్నమాట" అంటూ చిరునవ్వు నవ్వాడు. కొద్దిసేపు ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయాడు. తర్వాత చెప్పాడు.

"మౌళవికగారూ మీ వయసులో నేను మీరు పుస్తకాలు చదువుతున్నంత ఆసక్తిగా ఇంగ్లీష్ సినిమాలు చూస్తూ ఉండేవాడిని. ఎలిజబెత్ టైలర్ అంటే నాకు వెర్రి అభిమానం. అప్పటిలో ఆమెకు కేరాఫ్ యూనివర్సల్ స్టూడియోస్ - లాస్ ఏంజెల్స్‌కి ఒకటి రెండు

ఉత్తరాలు కూడా రాశాను. టీనేజ్‌లో ప్రతి మనిషీ ఎవర్నో ఒకర్ని ఆరాధించడం మామూలే. ఉదాహరణకి మీ నాన్నగారే ఉన్నారు. ఆయన తన చిన్నతనంలో కాంచనమాలని ఎంతో అభిమానించేవారట.''

అంటూ పార్థసారథి వంక చూశాడాయన చెప్పమన్నట్లుగా.

''అబ్బో! ఇలాగలాగా? ఆవిడ నటించిన ప్రతి సినిమా మూడుసార్లుకు తక్కువ కాకుండా చూసేవాడ్ని. ఆఖరికి ఒకసారి పరీక్షరోజులలో ఆవిడ సినిమా రిలీజ్ అయితే ఉదయం ఓ పేపరు రాసి, మర్నాటి పేపర్‌కి మధ్యాహ్నం అంతా కూర్చుని చదివేసి, సాయంత్రం కాంచనమాల సినిమా చూసి రాత్రంతా ఆ ఊహల్నే నెమరువేసుకుంటేనే గాని మర్నాడు ఎంతో సక్సె ఫుల్‌గా ఎగ్జామ్స్ రాయలేకపోయాను. అప్పటిలో శ్రీశ్రీ కవిత్వం నాకర్థం కాకపోయినా రాక్సీలో నార్మా షేరక్, బ్రాడ్వేలో కాంచనమాల అని రాశాడనే ఆయన మీద అభిమానం పెంచుకుని ఆ తరువాత ఆయన కవిత్వం చదివి అర్థం చేసుకుని, ఆరాధించడం మొదలుపెట్టాను.

అలాగే నాకు ఇంకో ఫ్రెండ్ వుండేవాడు గోవిందరావని. ఇప్పుడు వైజాగ్ ఆంధ్రా యూనివర్సిటీలో ప్రొఫెసర్‌గానో, రీడర్‌గానో ఉంటున్నాడు. అతనికి నాగేశ్వరరావు అంటే విపరీతమయిన అభిమానం. ఎంత ఇష్టం అంటే అప్పట్లో ఫస్ట్ షో అంటే సాయంత్రం ఏడుగంటలకి మొదలుపెట్టేవారు. చీకటిపడగానే పిల్లలకి అన్నాలు పెట్టేసేవారు కూడా. భోంచేసి చెరో మిఠాయి కిళ్ళీ కొనుక్కుని నాగేశ్వరరావు సినిమాలకి వెళ్ళేవాళ్ళం. తెరమీద నాగేశ్వరరావు ఎప్పుడు కనపడితే అప్పుడు ఆ కిళ్ళీ నోట్లో పెట్టుకునేవాడు. అంటే ఆ హీరో కనబడగానే తానుపొందే ఆ తీయని అనుభూతికి ఈ మిఠాయి కిళ్ళీ తీయదనాన్ని మేళవించి సైకలాజికల్‌గా ఇంకా ఎక్కువ మాధుర్యాన్ని ఫీలయ్యేవాడన్నమాట. అతనికీ అలవాటు అయ్యేసరికి 'బాలరాజు' సినిమావొచ్చి వెళ్ళిపోయింది. మొదటిసారి రిలీజ్‌లో ఆ సినిమా అతను చూడలేకపోయాడు. రెండోసారి రిలీజ్ అయినప్పుడు వెళ్ళాం. ఆ 'బాలరాజు' సినిమాలో నాగేశ్వరరావు ఎంట్రన్స్ చాలాసేపటివరకు ఉండదు. ఎదురుచూసి ఇతను బిక్కమొహం పెట్టేశాడు. 'ఇందులో నాగేశ్వరరావు లేడేమిరా' అంటూ. అలా ఉండేవి మా కాలం అభిమానాలు, అయిన ఏ మాటకామాట చెప్పుకోవాలి. నేనెప్పుడూ కాంచనమాలని చూసే ప్రయత్నం చేయలేదు. వైజాగ్‌లో 'కులగోత్రాలు' సినిమా షూటింగ్ అవుతున్నప్పుడు నాగేశ్వరరావుని చూసే ప్రయత్నం ఆ గోవిందరావూ చెయ్యలేదు.'' అని ఆగాడాయన.

మౌళవిక, జయశ్రీ ఆసక్తిగా వింటున్నారు. మరో మల్లాది కూచుని చిరునవ్వుతో చూస్తున్నాడు. పార్థసారథి వచ్చి కూచుని చెప్పడం ప్రారంభించిన దగ్గర్నుంచి మౌళవిక మనసులోని వాతావరణమే మారిపోయింది. ఇంట్లో కూచుని సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నట్టే వుంది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments